

A bűvész

[2014. június]

0.

Lehetne bűvész is, no nem én, nem-nem, valaki más, valaki nagyon más, titokzatos arccal, fekete cilinderrel, hosszú frakkal, fekete mellénykével. Egy igazi bűvész magát is meg szokta lepni. No nézd, egy virág mondja a kabátujjban, hoppá, egy bankjegy lapul a fülem mögött, nevet fel bevásárláskor. Ugyan hogy sikerült eltüntetnem a saját fogkefémét, zsörtölődik reggelente az eltűnőbűvész, majd, te jó ég, most merre tűntem el én is, figyelni meglepetten a tükröt, amiben éppen semmi sem látszik. Egy igazi bűvész valójában biciklitolvaj, elárusító, banki alkalmazott vagy éppen rendőr. Olyan jól csinálja, hogy senki sem veszi észre, ez a titok, esténként ezen nevet, megint jól csináltam, megint jól megbűvészkedtem, hah, átverőbűvész vagyok. Baj csak akkor lenne tán, ha azon keseregne, hogy mutatványait sohasem tapsolják meg. De az igazi bűvész erre rá se ránt. Ő tapsot varázsol, ha akar: bekapcsolja a tévét, lehunytja szemét, és hosszan hallgatja az esti show-műsor közönségét. Csak azt. Aztán lefekszik, és álmokat varázsol magának.

1.

A bűvész titokzatosan mosolygott. Meglengette a fekete cilindert. Egy róka lesz a kalapban, mondta. A közönség visszafojtotta lélegzetét. Majd belenyúlt, és elővett egy megtépászott nyulat. Hökkent csend. És a róka? A bűvész magabiztosan nézett körül. Nos, mit gondolkodnak, mitől ilyen tépett a nyúl? A közönség fellélegzett. Hát hiszen persze. A vastaps nem maradhatott el.

2.

A róka ideges volt. A nyúl is. Vajon milyen lesz, hogy fog menni? Ezen töprengtek mind a ketten. A bűvész izzadt, kezeit tördelte. A közönség feszülten figyelt. Ez most élesbe megy.

3.

A Nyúl ideges volt. Ne légy már olyan ideges, szólt rá dühösen a Róka. Feszültté teszel engem is ezzel az ide-oda ugrálással és zsörtölődéssel. Te ezt nem értheted, nézett rá mérgesen a Nyúl. Mit? Na ugyan mit? Hát azt. Mi van, ha nem engem húznak ki? Hogy?, értetlenkedett a Róka. És ha téged húznak ki, no akkor mi van?, így a Nyúl, és dühösen rótt a köröket a cylinderben. Mert?, tovább a Róka. Akkor arra gondolhatnak, hogy... Érted, nem?, állt meg a Nyúl, és nézett farkaszemet a Rókával. Csend. Aha, mondta a Róka, és elvörösödött egy kicsit. Majd megnyalta a szája szélét. A Nyúl elsápadt.

4.

A Róka ideges volt. A piculádat, Róka, állj már le, hihetetlen, mennyit pörögsz, dühöngött a Nyúl, mert a Róka az orra előtt ide-oda szaladgált, körbe-körbe, s ő, a Nyúl, már alig bírta meghúzni magát a cylinderben. Nincs itt erre hely, nem érted?!, rivallt rá. Aztán felkacagott. Egyébként meg miért vagy ideges, róka-bókám? A Róka zavartan megállt, és lesunyta fejét, farkát meg behúzta lábai közé. Te ezt nem értheted, mondta halkan. Mit?, kérdezte a Nyúl kicsit lenézően, aztán elővett egy cigit, majdnem rágyújtott, de meggondolta magát, és eltette. No mit, nyögjed már! Hát azt. Hát azt, hogy mi van, ha engem húz ki?, pirult a Róka. Hogyhogy, te lüke! Hát akkor téged húznak ki! No jó, jó, így a Róka halkan, de eredetileg Téged várnak. Hátaztán, röhögött a Nyúl kicsit nyeglén, legfennebb azt gondolják, megettél engem. Ha-ha, hallod?, megettél! Hát éppen ez az, sírta el magát a Róka. Szörnyű így elrontani ezt a performanszt.

5.

A közönség elhallgatott. Jön a nagy szám. Dobok!, kiáltotta a Bűvész. Harsonák! Levette cylinderét fejéről. Meglengette, felfordította, és mindenkinek megmutatta üres belsejét, aztán megütögette. De semmi, semmi sem hullott ki belőle. A kalap valóban üres volt. Megfordította, és varázspálcájával leírt egy kört a kalap szája körül. Feszült várakozás vibrált a levegőben. Majd belenyúlt. A közönség egy villanást látott. Szűken leszünk itt, mondta a Nyúl, és rágyújtott egy cigire. Muszáj neked cigizned állandóan?, nézett rá dühösen a Bűvész meg a Róka. A füst szépen karikázott a cylinder szája felé.

A bűvész titokzatosan mosolygott. Meglengette a fekete cilindert. Egy róka lesz a kalapban, mondta. A közönség visszafojtotta lélegzetét. Majd belenyúlt, és elővett egy megtépászott nyulat. Hökkent csend. És a róka? A bűvész magabiztosan nézett körül. Nos, mit gondolkodnak, mitől ilyen tépett a nyúl? A közönség fellélegzett. Hát hiszen persze. A vastaps nem maradhatott el.

6.

A Nyúl ásított egyet. Hát ez borzalmas, ez a fölöslegesség, ez a várakozás, hovatovább kimerítő. A Róka ideges volt. Mit fokozod a feszültséget? Azt hiszed, én nem vagyok türelmetlen?, és közben körbe-körbe szaladt a kalapban. Én, türelmetlen?, röhögött a Nyúl. Kac-kac, tette hozzá onottan, ugyan, ne tragédiázz! Inkább rágyújtok egy szivarra. Rágyújtok, rágyújtok, neked nincs jobb dolgod, állandóan csak a cigi, dühöngött a Róka, közben körbe-körbe rohangált, a vörös farka csak úgy lobogott, ahogy idegesen rótt a köröket a kalapban. Ha-ha, te örült vagy, Róka, vigyorgott a Nyúl, és rágyújtott egy szivarra, nagyokat pőfékelt, karikákat eregetett, a füstkarikák a kalap karimájánál megálltak, majd kilibbentek. Figyeld, Róka, állj már meg, te lökött, most mit izgulsz, mi értelme van ennek? Mi, mi, mi... és ha nem jön, ha nem hív minket, ha nincs közönség, ha rosszul megy valami... Nem érted? Ez fontos, nagyon az, tette hozzá aggódva. Ugyan, szívott nagyot a szivarból a Nyúl, minden este ugyanez megy, hát még nem fogtad fel, uncsi, nnaaa, semmi izgalmas nincs benne. Csak annyi, hogy téged látlak minden este tönkremenni, ha-ha, na az izgalmas, ideges Róka, ki hallott még ilyet. Ne! Idegesíts! Engem!, üvöltött fel a Róka, és megállt vörösén a Nyúl előtt. Te Róka, te mindig ilyen vörös vagy?, röhögött a Nyúl. És? Mi van, ha nem jön. Majd jön! Na persze, és ha rosszul végzi a feladatát? Ki, a Bűvész? De hát az mindig elvégzi a dolgot, már unalmas is, olyan jól csinálja, kellene már valami változatosság, ásított újra a Nyúl. Te lüke, még hogy változatosság!, így a Róka.

De hát nekünk jól kell szerepeelnünk. A Nyúl legyintett, milyen sematikus ez a Róka, és tovább pőfékelt. A kalap belsejébe éppen csak egy kis fény jutott, a karimánál, ott jött be, aztán semmi, még az sem, hirtelen benyúlt egy kéz. A Róka megállt, minden ina remegett, íme, eljött a pillanat, a Bűvész végzi végre a dolgát, és ő is végre végezheti a dolgát. Dühödten nézett a Nyúlra. A Nyúl unottan odasétált a kézhez, ásított egyet, megcsillant a szeme, felröhögött, és hirtelen felugorva nagyot rántott a kézen. A Bűvész döbbenet nézett körül a kalapban. A Nyúl hangosan röhögve fetrengett a kalap alján. Te hülye!, szűkölt a Róka ijedten, és most hogy jutunk ki innen?

7.

Ajaj! Húha, nagyon ajaj!, mondta idegesen a Bűvész, és közben fel-alá sétált hátratett kézzel. Kicsit remegett a keze, talán ezt próbálta leplezni. No, mi van, Maestro, csak nem vagyunk idegesek?, így a Nyúl, és gúnyosan nézte az ideges kis embert. Lazán pőfékelt, nagy karikákat eregetett, a karikák szépen keringtek a levegőben, mint valami kis madár csapat, aztán komótosan kilibbentek a kalapból, meg-megálltak a karimán egy kicsit, időztek, aztán huss. Szép nagy kalap volt. Elfért benne minden, egy kis budoár is például, ahol a Róka néha sminkelte magát (Legyek szép vörös, szokta mondani, s ilyenkor a Nyúl csapkodta a térdét. Vörös vagy te, komám, egyébként is!), no meg valami kis székek meg egy asztal, ahol enni lehetett, ha már nagyon megéheztek. A Bűvész csodálkozva nézett körül, jó kis hely, összkomfortos, mondta révetegen, de valójában nem volt egyáltalán nyugodt, sőt, nagyon ideges volt. Ki hallott már ilyet, micsoda nevetséges dolog, hogy én, én, a Bűvész egy kalapban, de mégis. A Róka magába roskadva ült a budoárnál. Pedig milyen szép lett volna, volna, volna, volna, nyűszített szomorkásan, csak a Nyúl volt laza. Ő mindig laza volt, a Róka szerint túlságosan is, nem erre a feladatra való, rögtön látszott rajta, amolyan darabos fajta, nem művészlélek, a káposztát is mindig harsogva, csámcsogva eszi, semmi nemesi gesztus, semmi nincs ebben a füles jószágban. Egy cigit?, vette elő komótosan a csomagot a Nyúl. NEMM!, kiáltotta a Bűvész és a Róka is egyszerre, majd zavartan néztek egymásra. Ne cigizz, árt, mondta a Bűvész halkan. Na neee, röhögött a Nyúl, szóval itt élek egy kalapban, az nem árt, de a cigi az igen! Ha-ha. Meg he-he. Élnél te kalapban majsztrókám, aztán látnám én, hány cigit szívsz majd el néhány hónap múlva. Na, azért nem lehet olyan rossz, védekezett a Bűvész, elvégre egészen összkomfortos. Tudod, mennyi energiámba került, míg ezeket mind ide bevarázsoltam? Talán még meg is köszönjem, majsztró?, hajolt meg a Nyúl gúnyosan vigyorogva. Erre a rozoga székre gondolsz, vagy a feslett budoárjára a Rókának, ej no, hát tényleg nagy energia kellett hozzá. Háát, ennyire tellett, mondta a Bűvész egy kicsit elpirulva, mert a szék tényleg rozoga volt, ingott, ahogy ráült, s a budoár is már elég kopottnak tűnt. Na, azért nem rossz ez, mondta a Róka, elvégre mégiscsak egy karrier. Nanemá', lüke Rókája, még hogy karrier... Mi vagyok én, kalapnyúl?, dühöngött a Nyúl, és rágyújtott egy újabb cigire. Neeee! De!, és nagyokat pőfékelt egyenesen a Bűvész arcába. A Bűvész eltakarta az arcát, és köhögött. Ez nem volt szép! Nem bírom már ezt a füstöt. Na jó, tényleg nem volt szép, és a Nyúl arrébb lépett. Hogy oldhatjuk meg ezt a helyzetet?, kérdezte a Bűvész, és tanácstalanul nézett a Rókára, majd a Nyúlra. A Róka ingatta a fejét. De hiszen ezt Önnek kell tudnia, Mester. A Nyúl kérdőleg nézett a Bűvészre: van nálad varázspálca, majsztrókám? Hát hogyne lenne nála. Ugye van Önnél, Mester?, kérdezte reménykedve a Róka. Vaaan, azt hiszem, kapart elő egy régi varázspalcát a Bűvész a köpenye zsebéből. A Nyúl elvette, suhintott vele kettőt a Bűvész köpenye felé, mint egy mutatópalcával. Mit csinálsz?, kiáltott rá a Bűvész idegesen. Elrontod! A Nyúl röhögött, és elővett a köpeny alól egy cilindert. Hát ezt meg hogy az ördögbe' csináltad?, hápogott a Bűvész. A Nyúl megvonta a vállát, visszadobta a palcát a Bűvésznek, letette a cilindert a földre, s újra rágyújtott. Na, én kilépek egy cigire a levegőre, majd kiáltsátok, ha megoldottátok, s azzal beugrott a cylinderbe. A Bűvész és a Róka bután nézték a cilindert. Távolodó röhögés visszhangzott belőle. A rohadék láncdohányos, mondta a Róka magyarázólag a Bűvésznek, semmi művészi hajlam nem szorult belé.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Gyöngyösi Bálint

Látó Szépirodalmi Folyóirat